

Жили дід з бабою і дочка. Купив
якось дід козу. Пасла козу дочка весь
день, а ввечері дід козу питає:

— Кізко мила, чи ти пила, чи їла?

— Як бігла я через місточок, ухопи-
ла кленовий листочок, як бігла через
гребельку, вхопила води крапельку.

Розсердився дід на дочку й прогнав
її. Так наступного дня і з бабою було.
Тоді пішов дід сам козу пасти.

А ввечері став на воротях і питає:

— Кізко мила, чи ти пила, чи їла?

І йому коза каже:

— Ні, дідусю, я і не пила, й не їла...

Розлютився дід, а коза в ліс втекла.

Забігла в зайчикову хатку й сидить.
Прибіг засць і питає, хто це в хатці.
А коза йому з печі:

— Я коза-дереза, тупу-тупу ногами,
сколю тебе рогами, іди геть!

Зайчик злякався і плаче. Назустріч
іде ведмідь. Зайчик і розповів, що
в його хатці звір страшний сидить.

— Я його вижену! — каже ведмідь.

Побіг до хатки, загарчав і чує:

— Я коза-дереза, тупу-тупу ногами,
сколю тебе рогами, іди геть!